

iminate și anume, declanșarea urmăririi penale împotriva contestatoarei, care-i poate aduce grave prejudicii, afectând imaginea sa socială.

În cadrul dosarului penal nr. 546/P/2012 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău i s-a comunicat contestatoarei că urmează a se dispune instituirea măsurii sechestrului asigurator asupra bunurilor sale, cu consecința indisponibilizării acestora și suspendarea dreptului de administrare a societății comerciale pe care o administrează, sumele provenite din aceasta constituind singura sursă de venituri.

Efectele produse de cele două rapoarte de evaluare vor fi ireversibile, cauzând pagube morale și psihice.

Cele două rapoarte de evaluare au determinat cercetarea penală a contestatoarei, așa încât nu se poate susține că nu au produs niciun efect.

Prin întâmpinare, pârâta Agenția Națională de Integritate a arătat că motivele invocate în susținerea cererii de suspendare constituie, în fapt, apărări de fond și că nu sunt îndeplinite cele două condiții de admisibilitate prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Din examinarea actelor dosarului reține cu privire la cererea de suspendare următoarele:

Prin raportul de evaluare nr. 30450/G/II/15.06.2012 s-a constatat starea de incompatibilitate în care se află reclamanta Păduraru Ileana, în calitate de consilier local în cadrul Consiliului local al municipiului Bacău, cu mandat în perioada 2008-2012, începând cu data de 01.06.2011 a semnat contracte de prestări servicii prin firma la care aceasta deține calitatea și funcția de asociat și administrator, S.C. MILENI IMP-EXP S.R.L. cu Clubul Sportiv municipal Bacău 2010, instituție aflată în subordinea Consiliului Local al municipiului Bacău și până la data de 31.12.2011 (data încetării contractului), fiind incidente dispozițiile art. 21 al. 1 din Legea nr. 176/2010, coroborate cu prevederile art. 90 al. 1 și art. 92 al. 1 din Legea nr. 161/2003, art. 9, art. 75 din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Iar, prin raportul de evaluare nr. 30452/G/II/15.06.2012 au fost identificate elemente în sensul existenței unui conflict de interese, conform dispozițiilor art. 253¹ Cod penal, prin participarea la vot și exprimarea votului de aprobare a bugetului municipiului Bacău în anul 2011, astfel cum a fost stabilit prin H.C.L. nr. 7/2011, conform procesului verbal din data de 31.01.2011.

În perioada evaluată doamna Păduraru Ileana a completat și depus declarațiile de avere și interese cu respectarea prevederilor Legii nr. 176/2010.

S-a mai reținut în cadrul aceluiași raport că în data de 01.06.2011 S.C. MILENI IMP-EXP S.R.L. al cărei administrator și asociat este reclamanta, a încheiat cu Clubul Sportiv Municipal Bacău 2010 un contract de prestări-servicii în valoare de 30.220 lei, ceea ce atrage existența stării de incompatibilitate.

În temeiul dispozițiilor art. 10 lit. f), art. 21 al. 3 și 4, art. 26 al. 1 lit. h) din Legea nr. 176/2010 Agenția Națională de Integritate a dispus sesizarea Parchetului de pc lângă Curtea de Apel Bacău pentru efectuarea cercetărilor față de Păduraru Ileana, cu privire la existența indiciilor privind conflictul de interese, prevăzut de art. 253¹ Cod penal.

În privința condițiilor impuse de art. 14 din Legea nr. 554/2004 pentru suspendarea executării, se rețin următoarele:

Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, instanța poate dispune suspendarea executării unui act administrativ unilateral dacă sunt îndeplinite cumulativ două condiții: existența unui caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente. Atât cazul bine justificat, cât și paguba iminentă au o definiție legală în art. 2 alin. (1) lit. t) și respectiv, lit. s) din Legea nr. 554/2004. **Cazul bine justificat** este definit prin raportare la *împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ*, iar **paguba iminentă** reprezintă un *prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public*.

Este de principiu că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, prezumție care, la rândul său, se bazează pe prezumția de autenticitate și de veridicitate, de unde decurge că a nu executa un act administrativ emis în baza legii echivalează cu a nu executa legea.

În ceea ce privește „cazul bine justificat” reclamanta nu a invocat argumente juridice, indicii de nelegalitate, iar motivele propriu-zise de nelegalitate ale rapoartelor de evaluare relevate în acțiunea principală în anularea raportului vizează fondul cauzei și pot fi examinate numai în cadrul acțiunii în anularea raportului de evaluare, în cadrul cererii de suspendare analiza acestora nefiind permisă întrucât s-ar prejudeca fondul litigiului.

În considerarea principiilor care guvernează regimul juridic al actului administrativ, suspendarea executării acestuia constituie, într-adevăr, o situație de excepție, putând fi dispusă numai în cazurile și condițiile prevăzute de lege, atunci când, în raport de ansamblul circumstanțelor prezentate în cauză, se apreciază că executarea actului administrativ este de natură a crea pagube grave, dificil de reparat și există argumente juridice aparent valabile față de nelegalitatea acestuia.

Îndeplinirea celor două condiții, astfel cum sunt definite de lege – art. 1 lit. t) și ș) din Legea nr. 554/04, se analizează, așadar, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, pe baza împrejurărilor de fapt și de drept prezentate de către reclamantă; acestea trebuie să ofere indicii suficiente de răsturnare a prezumției de legalitate de care se bucură actul administrativ și să facă verosimilă iminența producerii unei pagube sau dificil de reparat.

În condițiile în care procedura sumară a suspendării actului administrativ nu permite prejudecarea fondului cauzei, este firesc ca analiza cazului bine justificat să_ conștie în principal în evaluarea indiciilor de nelegalitate invocate de parte, pe baza cărora să fie reținută o anumită aparență a dreptului.

Astfel, îndoiala serioasă asupra legalității actului administrativ trebuie să poată fi decelată cu ușurință, în urma unei cercetări sumare a aparenței dreptului.

Nu poate fi reținută o îndoială serioasă în privința legalității rapoartelor de evaluare, determinată de nerespectarea Legii nr. 176/2010 sau a dispozițiilor Legii nr. 161/2003 și a Legii nr. 393/2004.

Potrivit dispozițiilor **art. 8** din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii **nr. 144/2007** privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, "scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice (...)".

Acest scop ilustrează interesul legitim public al Agenției, conferit prin lege, de a formula sesizări, plângeri, acțiuni în instanță, pentru apărarea relațiilor sociale privind exercitarea integră a funcțiilor și demnităților publice, pentru prevenirea corupției instituționale.

Din examinarea dispozițiilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative rezultă în esență că această instituție desfășoară o activitate de evaluare a averii, precum și a eventualelor conflicte de interese și incompatibilităților privitoare la anumite categorii de persoane care au, potrivit legii, obligația declarării averii și intereselor.

Atât activitatea de evaluare a declarației de avere, cât și aceea de apreciere a declarației de interese se concretizează în întocmirea unui raport de evaluare, care se comunică, între altele, organului de urmărire penală, atunci când inspectorul de integritate constată fie existența unor diferențe semnificative, în sensul legii, între modificările intervenite în averea persoanei în cauză și veniturile realizate de aceasta, fie existența unui conflict de interese sau a unei incompatibilități.

Atribuțiile Agenției se limitează la această evaluare, putându-se doar sesiza alte organe (fiscale, de urmărire penală sau comisia de cercetare a averilor ori, după caz, disciplinare), care vor decide în mod exclusiv, potrivit propriilor competențe, dacă au fost încălcate dispozițiile legii fiscale ori dacă sunt întrunite condițiile răspunderii penale sau disciplinare, după caz. (**Decizia nr. 13/2011 din 19/09/2011** Înalta Curte de Casație și Justiție).

În ceea ce privește *condiția cazului bine justificat*, curtea observă că această exigență legală trebuie interpretată în sensul descris de art. 2 lit. t din Legea nr. 554/2004 „împrejurări legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”.

În privința pagubei iminente, legea impune cerința unui prejudiciu material viitor și previzibil (ori, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public - ipoteză care nu s-a pus în discuție în prezenta cauză). Or, presupusul prejudiciu derivat din afectarea imaginii sociale, invocat de reclamantă, nu are caracter material, iar în ceea ce privește luarea măsurilor de indisponibilizare a bunurilor de către organul penal, nu putem vorbi de măsuri certe, atâta vreme cât nu s-a făcut dovada indisponibilizării bunurilor, care să atragă un prejudiciu eventual.

Față de cele ce preced, constatând neîndeplinite cerințele impuse de art. 14 din Legea nr. 554/2004 –cererea de suspendare urmează a fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE

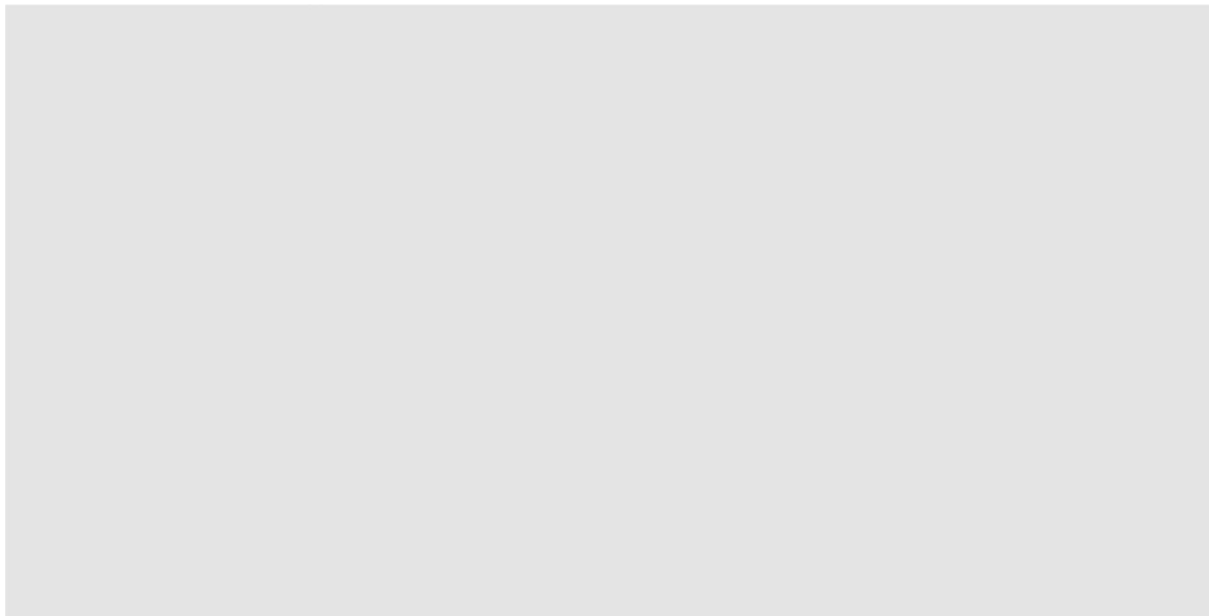
ÎN NUMELE LEGII

H O T Ă R Ă Ș T E

Respinge, ca nefondată, cererea de suspendare a actelor administrative nr. 3045/G/II/15.06.2012 și nr. 30450/G/II/15.06.2012 emise de Agenția Națională de Integritate Inspekția de integritate formulată de petenta Păduraru Ileana cu domiciliul în Bacău, str. Milcov, nr. 98, județul Bacău în cadrul acțiunii în contencios administrativ în contradictoriu cu intimata Agenția Națională de Integritate - Inspekția de Integritate București cu sediul în București, sector 1, Bd. Lascăr Catargiu, nr. 15.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 09 august 2012.

suspendarea și anularea acestora; prin cererea depusă pentru termenul din 29.11.2012, reclamanta a mai solicitat, în temeiul art. 23 alin. 3 din Legea nr. 176/2010, repunerea părților în situația anterioară.

În motivarea acțiunii, reclamanta a susținut următoarele:

Nu este dovedită afirmația pârâtei potrivit căreia se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de conflict de interese prevăzută de art. 253 din Codul penal. Faptul că a votat, în calitate de consilier local, la aprobarea bugetului municipiului Bacău pe anul 2011, nu poate avea natură penală. Bugetul municipiului nu a cuprins o defalcare sau o nominalizare a cheltuielilor, ci doar o defalcare pe capitole, fără cunoașterea beneficiarilor finali. Ca atare, nu putea cunoaște că o anumită sumă va ajunge la Clubul Sportiv Municipal Bacău 2010 și nici că peste 6 luni va încheia vreun contract cu această instituție.

Chiar dacă s-ar considera că a încheiat un astfel de contract, aflându-se în necunoaștință de cauză, sunt aplicabile dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010.

Prin întâmpinare, pârâta Agenția Națională de Integritate a invocat inadmisibilitatea acțiunii în ceea ce privește anularea raportului de evaluare nr. nr. 30452/G/II/15.06.2012. În privința fondului cauzei, a susținut netemeinicia acțiunii, pentru argumente similare celor reținute în cele două rapoarte de evaluare.

Cererea de suspendare a fost soluționată la data de 9.08.2012, fiind respinsă ca nefondată prin încheierea pronunțată de Curtea de Apel Bacău la acea dată.

Examinând, în ordinea impusă de art. 137 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepția inadmisibilității și acțiunea, curtea de apel constată următoarele:

La data de 15.06.2012, pârâta Agenția Națională de Integritate a întocmit două rapoarte de evaluare a reclamantei Păduraru Ileana, consilier local în cadrul Consiliului local al municipiului Bacău, în perioada 2008-2012; aceste rapoarte au fost înregistrate la emitent sub numerele 30450/G/II/15.06.2012 și 30452/G/II/15.06.2012.

Primul raport de evaluare - 30450/G/II/15.06.2012 - conține constatarea faptului că reclamanta s-a aflat în stare de incompatibilitate, în perioada 1.06.2011 – 31.12.2011, începând cu data semnării contractului de prestări servicii prin firma la care avea calitatea de asociat și administrator – S.C. Mileni Imp-Exp S.R.L. – cu Clubul Sportiv Municipal Bacău 2010, instituție aflată în subordinea Consiliului local al municipiului Bacău și până la încetarea acestui contract. Cel de-al doilea raport de evaluare - 30452/G/II/15.06.2012 – reprezintă actul prin care Agenția Națională de Integritate a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău pentru efectuarea cercetărilor față de reclamantă cu privire la existența indiciilor privind conflictul de interese prevăzut de art. 253¹ din Codul penal avându-se în vedere participarea la vot și exprimarea de către reclamantă a votului de aprobare a bugetului municipiului Bacău în anul 2011

Cenzurarea acestui al doilea raport de evaluare de către instanța de contencios administrativ a fost considerată de pârâtă ca inadmisibilă, apărare invocată ca excepție prin întâmpinare. Această instanță consideră fondată excepția invocată de pârâtă, situație care face de prisos examinarea fondului acestui capăt de cerere. Se au în vedere următoarele:

Evaluarea conflictelor de interese ale persoanelor care ocupă demnități sau funcții publice este una dintre activitățile desfășurate, potrivit art. 10 lit. f) din Legea nr. 176/2010, de către inspectorii de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate. Atunci când, prin art. 21 alin. 3 din Legea nr. 176/2010, legiuitorul prezintă cuprinsul raportului de evaluare, la lit. c) este enumerată evaluarea elementelor de conflict de interese, iar la alin. 4 al art. 21 se prevede comunicarea raportului de evaluare „persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare.”

Din interpretarea acestor dispoziții coroborate cu cele ale art. 2 lit. c) din Legea nr. 554/2004, rezultă că, raportul Agenției Naționale de Integritate care conține evaluarea elementelor de conflict de interese, comunicat persoanei în cauză și organelor de urmărire penală, nu reprezintă altceva decât un mod de sesizare a acestor din urmă autorități cu privire la existența infracțiunii de conflict de interese prevăzută de art. 253¹ din Codul penal.

Este adevărat că art. 22 alin. 1 din Legea nr. 176/2010 recunoaște persoanei care face obiectul evaluării dreptul de a contesta raportul de evaluare a conflictului de interese la instanța de contencios administrativ. Însă, în condițiile în care raportul de evaluare conține dispoziția de sesizare a parchetului cu privire la existența indiciilor infracțiunii de conflict de interese, cenzura instanței de contencios administrativ se limitează la cenzurarea raportului de evaluare din punct de vedere formal prin raportare la procedura în urma căreia Agenția Națională de Integritate a întocmit raportul de evaluare. În ceea ce privește criticile de fond cu privire la existența elementelor constitutive ale acestei infracțiuni, a admite cenzura instanței de contencios administrativ înseamnă a admite posibilitatea acesteia de a se pronunța cu privire la existența sau inexistența unei infracțiuni, competență pe care o asemenea instanță nu o are. Cum în cauză reclamanta a formulat doar astfel de critici, acțiunea sa în anularea raportului de evaluare conținând sesizarea parchetului este inadmisibilă. De altfel, această cerere a devenit și lipsită de interes având în vedere faptul că Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău, sesizat prin raportul de evaluare contestat, a dat, la data de 9.10.2012, în dosarul nr. 546/P/2012 O.D.C.P. 4923, ordonanță de neîncepere a urmăririi penale a reclamantei deoarece fapta nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni, dispunându-se aplicarea unei amenzi administrative în sumă de 600 lei.

În privința cererii de repunere a părților în situația anterioară, solicitată de a prin precizările acțiunii din 29.11.2012 în temeiul art. 23 din Legea nr. 176/2010, este de constatat, de asemenea, inadmisibilitatea. Aceasta întrucât repunerea în situația anterioară

prevăzută de alin. 3 al textului, poate fi dispusă în cazul acțiunilor introduse de Agenția Națională de Integritate prin care se solicită constatarea nulității absolute a atelelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese; aceste dispoziții sunt total străine de obiectul cauzei de față.

Primul raport de evaluare – 30450/G/II/15.06.2012 – se impune a fi analizat în fond în raport de documentația depusă de pârât. Este de constatat că nici cererea de chemare în judecată și nici precizările ulterioare nu conțin motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază capătul de cerere privind anularea acestui raport.

Reclamanta are calitatea de asociat și administrator al S.C. Mileni Imp-Exp S.R.L. Bacău, societate care a încheiat cu Clubul Sportiv Municipal Bacău 2010 – subordonat Primăriei municipiului Bacău – contractul de prestări servicii 27/1.06.2011, în valoare totală de 30.220 lei, pentru o perioadă de 6 luni.

Această situație de fapt, necontestată de reclamantă, ilustrează starea de incompatibilitate în care s-a aflat reclamanta, în perioada 1.06.2011 – 31.12.2011, incompatibilitate rezultând din dispozițiile cu art. 90 alin. 1 din Legea nr. 161/2003, text potrivit căruia consilierii locali care au (între altele) calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii (între altele), cu instituțiile de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local (între altele).

În raport de această situație de fapt și de dispozițiile Legii nr. 161/2003, raportul de evaluare nr. 30450/G/II/15.06.2012 se impune a fi menținut.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția inadmisibilității invocată de pârâta Agenția Națională de Integritate cu privire la anularea raportului de evaluare nr.30452/G/II/15.06.2012 și, în consecință, respinge, ca inadmisibile, capetele de cerere ale acțiunii, astfel cum a fost completată - formulate de reclamanta Păduraru Ileana cu domiciliul în mun. Bacău, [REDACTAT], județul Bacău în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Integritate cu sediul în mun. București, Bd. Lascăr Catargiu, nr.15, sector 1, prin care s-a solicitat anularea raportului de evaluare nr.30452/G/II/15.06.2012 și repunerea părților în situația anterioară.

Respinge, ca nefondat, capătul de cerere prin care s-a solicitat anularea raportului de evaluare nr. 30450/G/II/15.06.2012.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 29 noiembrie 2012.

